

Вяловж *м. св.* испорчу почву; *сѣмѣю хорошую почву съ дурною и тѣмъ сѣмѣю ее неплодородною (яловою):* Като изорали оведнажъ много на глѣбоко та искарали на вѣнъ много яловж прѣсть, вяловили си орна-тѣ прѣсть. *Л. Д. 1873 р. 253.*

Вяхнж *м. св.* **Вявамъ** *м. дл.* сажаюсь на коня: Вяхна коня и киниса, Пойде на поле Косово. *М. 97.* Па си вяхна коня крилатога. Ка го пуци низъ Скопѣ широко, Отъ копита оганъ извадува. *ib. 143.* Конь да вяхнамъ, лова да си ловамъ. *ib. 159.* Та ми собра три хиляди мина, Та си вявитъ тая бърза коня. *ib. 105.* Влегло дете въ конска конушина, Да обидитъ коня за вяванѣ. *ib. 173.* Помина момче Дреновче, На бърза коня вѣя'аше, Лице-то му сѣ яснеше. *ib. 330.* Вявнафъ коня на вѣра, Па си слеглофъ потъ село, До студени-отъ кладенацъ. *ib. 343.* Царъ Костадинъ добра коня вя'атъ. *ib. 550.* Сви сватови на коня вяхна'а, Младоженя на коня не вя'а. *ib. 561.* Си имафъ едно магарче; кой помини вявни го, ясъ поминафъ си го вявнафъ (прагъ). *ib. р. 530 (лат.).*

Вѣбелъ *орфографически правильно в.м.* вѣбелъ. *См. сл. вѣбелъ.*

Вѣгле *с. соб.* уголь: Единъ Арапинъ телета паса : искарай ги изъ врата-та навонъ — умри; вкарай ги пакъ внутръ — уживѣй? Помѣтъ-о и вогле-то въ пещъ-о. *Ч. 122 (лат.).*

Вѣгленарница *с. с.* каменугольная копъ: Момче — испрьво чистило вѣглища у една вѣгленарница. *Л. Д. 1872 р. 207.*

Вѣгленъ *с. м. 1)* уголь: Зелени бѣриленъ зеленъ да бидитъ, Зеленъ да бидитъ зиме и лете, Цуть да ми цутитъ, родъ да ми родитъ цѣрни вѣглени. *М. 36.* Вѣглико моме, Вѣглико! Вѣгленъ ъ сѣрдѣ майкѣ ти, Жаръ и пепелъ на татка ти. *ib. 309.* Да зейме живи вѣглени, Да ѣ кла'име въ пазу'а. *ib. 468.* Горѣте, дѣтца, горѣте, сѣрца, Ви ще станете беличек пепел, Аз ваща майка на чѣрвен вѣглен. *Д. 55, 22—24.* Паднѣ, като на вѣгленъ. Казвать, кога-то падне нѣщо и ся потроши. *Ч. 206.* Подъ пепелецъ вѣгленецъ. Казвать за скривнѣтъ и хитры-тъ люде. *ib. 210.* Всѣкий тегли вѣгленъ-тъ къмъ свое-то си яйце. *ib. 138.* Земи вѣгленъ отъ сгоренъ хлѣбъ. *Л. Д. 1869 р. 218.* Парна-та машина мгновено обръща употребеный вѣгленъ въ топлинѣ и силѣ. *ib. 1873 р. 92.* Ахчибашіятъ намѣрилъ быти чѣрни, сѣще като вѣгленъ *Х. I, 78. Ср. подъ сл. секыра, урочасамъ. 2)* углеродъ: Кислородътъ му (на въздуха) ся съединява съ вѣглено у кръвь-тѣ. *Л. Д. 1869 р. 89.* Вѣгленкали. *Л. Д. 1876 р. 88.* **Вѣглена** *киселина* угольная кислота. *ib. 1872 р. 237. 1873 р. 69.*

Вѣглищаръ *с. м.* угольщикъ: Единъ вѣглищаръ (кюмѣрѣжѣ)